

[Sønderby]

forslag fremsættes den 24. februar, for da vidste man ikke eller kan i hvert fald hævde, at man ikke vidste, at miljøministeren ville fremsætte et forslag, og så ville man i hvert fald være sikker på, at der kom noget. Hvis det er intentionerne, må den mistro komme regeringen til gode, for den kom med forslag.

Hr. Erik Holst sagde noget om hvert enkelt forslag, det vil jeg ikke gøre. Intentionerne kan jeg ligesom hr. Erik Holst være meget enig i, men også hr. Erik Holsts afvisninger må jeg støtte.

Der tales meget om, hvorvidt man skal lave det på hvert enkelt kraftværk eller man skal lave det samlet. Jeg må stadig væk fastholde, at det lovforslag, vi lige har behandlet, og som nu er gået i udvalg, lægger op til en kvota, hvor man siger til elværkerne, at det drejer sig om en samlet forurening, og det mener jeg trods alt må være den vej, vi skal vælge.

Vi afviser som sagt forslagene. Vi har fået forsuringsrapporten, og ud fra dens konklusioner er det rigtigt, som hr. Erik Holst sagde før, at det bliver os her, der nu skal træffe afgørelsen af, hvordan vi vil klare problemerne. Det vil vi gøre med det lovforslag, som er fremsat.

Vi afviser forslagene, dels fordi de ikke er i overensstemmelse med rapporten, dels fordi de ikke er i overensstemmelse med de internationale aftaler, som man har indgået. Man bliver nødt til i denne debat at gøre sig klart, at vi har indgået aftale med nogle lande, og jeg er meget tilfreds med, at miljøministeren for svarede, at ministeriet vil prøve på at få flere lande med i aftalen, for det er vigtigt at forstå, at dette her ikke er noget, de enkelte lande skal prøve at løse selv. Vi skal være lidt foran, og det synes jeg også vi er med denne debat. Der er heller ikke ret mange her, der har afvist problemet, men vi har forskellige måder at løse det på.

Jeg mener også, det er samfundsmæssigt for dyrt. 25 mia kr. vil det komme til at koste at gennemføre dette her. Det kan man så fordele på forbrugerne, på dem, der bruger 4.000–5.000 kWh, og på dem, der bruger 15.000–20.000 kWh. Men det kommer også til at hvile på industrien, på erhvervslivet, og det skaber en skæv konkurrence.

Det alvorligste ved forslagene er måske det problem, de skaber, og som miljøministeren har været inde på flere gange, men som

vi ikke rigtig har fået svar på, heller ikke fra forslagsstillerne – det kan være, vi får at vide om lidt, hvordan fru Margrete Auken vil klare det – nemlig problemet med de, jeg tror, det var 700.000 t affald, som bliver resultatet af at gennemføre disse forslag. Vi taler om miljø, og alle partier herinde er mere eller mindre grønne, men der er jo nogle sammenhænge i det, som vi andre prøver at trække frem, og som ikke bør få nogen til at sige, at vi er imod miljø. Men der opstår jo nogle problemer – vi har allerede hørt om dem i miljøudvalget – med deponeringen af flyveaske. Det problem kan man heller ikke løse fra i dag til i morgen, men som udvalget har peget på det, bliver vi nødt til at tage fat på det også.

Med disse bemærkninger vil vi afvise forslagene, simpelt hen fordi vi mener, regeringens forslag er bedre.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan ikke nære mig for indledningsvis lige at kommentere hr. Sønderbys bemærkning om internationale aftaler. Mig bekendt er det ikke således, at internationale aftaler forhindrer, at man gør tingene bedre; de betyder, at man skal holde sig til det minimum, som aftalen indebærer.

Der er sagt mange ting her i dag om forsuringsproblematikken, og jeg skal i forholdsvis korthed knytte nogle bemærkninger til de forslag, socialistisk folkeparti har fremsat. De adskiller sig naturligvis ikke i deres sigte fra det, der er sagt her i dag af miljøministeren. De er derimod væsentlig mere omfattende og i deres principper fundamentalt forskellige fra det, som miljøministeren har foreslået.

Udgangspunktet for vores miljøpolitik er ikke en aftale- og forhandlingspolitik, tværtimod er vores miljøpolitik forankret i troen på, at klare og entydige retsregler med få bemyndigelser både er til gavn for miljøet og i øvrigt er en tydelig forpligtelse og vejledning for forurenerne.

Vi kan faktisk ikke forene hensynet til en forsuret sø med elværkernes omkostningsbevidsthed. Disse to ting lader sig ikke forene af en nok så velmenende miljøminister, uanset om han sidder i Ottawa eller han sidder i København.